

dalmatinske gradove i otoke. Kako je opet Venecija iz trgovačkih interesa bila vezana uz Bizant i smatrala se carskom saveznicom protiv i njoj opasnih južnoitalskih Normana, to se republika sv. Marka morala zadovoljiti s Aleksijevom odlukom i primiti je, ma i nerado, na znanje. S tim u svezi dužd Ordelafo Faledro već se od godine 1107. dalje ne kiti naslovom dužda „Hrvatske i Dalmacije“.

Podsada i predaja Zadra. Na proljeće 1107. zaputi se kralj Koloman s vojskom svojom na primorje; u njegovoj pratnji bilo je više ugarskih biskupa i velikaša, a na čelu im ostrogonski nadbiskup Lovro i palatin Ivan. Kralj se primače najprije početkom maja Zadr u, kao najznatnijem i najratobornijem gradu dalmatinskom, i pozove ga na predaju. Ali građani, zacijelo željni potpune samostalnosti po uzoru mletačkom, odluče se na otpor. Nato uze Koloman podsjedati Zadar opkolivši ga s kopnene strane i bijući tvrde mu zidine iz jakih podsadnih strojeva. U takim prilikama ušao je s morske strane u podsjednuti grad trogirski biskup Ivan i stade branitelje nagovarati, da se nagode s kraljem. Malo potom pošlje i Koloman poslanike svoje Zadranima s porukom, da mu se predadu i da se s njime nagode „uz najbolje uvjete“. Građani privolješe, našto Koloman ispravom zajamči Zadru i njegovoj crkvi stare privilegije, djelomično još iz bizantinskih vremena, te ih potkrijepi prisegom svojom i svojih ugarskih crkvenih i svjetovnih odličnika iz pratnje. Poslije toga polože Zadran i prisegu vjernosti novomu svom vladaru i svečano ga uvedu u grad. Ovaki se slični prizori odigraše i po ostalim gradovima.

Predaja Trogira i Spljeta. U pratnji biskupa Ivana pode Koloman preko Šibenika do Trogira, koji mu otvori vrata bez otpora, našto mu kralj izdade 25. maja povelju sličnu zadarskoj, pa nagradivši obilno trogirsku crkvu ode do susjednoga Spljeta. Dioklecijanov grad se u prvi kraj nećkao da prizna Kolomana svojim gospodarom, no videći, gdje se kralj ozbiljno sprema na podsadu, predade se i on posredovanjem svoga nadbiskupa Krescencija, našto je dobio sličnu povelju kao Zadar i Trogir.

Predaja otoka. Iza toga vrati se Koloman pod Zadar, gdje je međutim hrvatski ban Ugra skupio trinaest lađa i ukrcavši u njih dosta kopnene vojske, preveze se do otoka Raba, a taj se poslije neznatna otpora predade, a s njime zacijelo još i Cres, Osor i Krk.